

05 - Vũ trụ Quan

Kalama tri ân đh Nguyễn Thị Ngọc Ánh ghi chép.

[20/06/2025 - 07:49 - anhlibrary]

Tu hành là mình giải quyết cái Tâm chứ không phải là giải quyết cái Vật. Tu là lo Tâm chứ không phải là Vật.

Giống như xe bò mình lo con bò chứ mình không có lo cái thùng xe. Đó là một cái.

Cái thứ hai, lo Tâm là sao? Là loay hoay với con số 13, 14, và 25. còn nhớ công thức. Tại sao có 13?

13 gọi là cái Tâm sở mà trung tính, tại sao có cái chuyện tu trong đó? la bởi vì 13 cái đó xưa nay nó chỉ là cái điều kiện tối thiểu cần và đủ để mà cấu tạo Tâm pháp. Nhưng nay khi người ta tu rồi người ta mới chiết xuất trong đó ra những cái để phát triển đặc biệt.

Thí dụ như là Tầm, Tứ. Tầm Tứ nó là một thành tố tâm lý, nhưng mà... thành tố Tâm lý thì ai có Tâm thức thì đời sống tinh thần của người ta có hết. Nhưng mà đối với một hành giả mà tu thiền chỉ, khi mà họ gom Tâm vào trong cái đề mục thí dụ như:

- Họ để một cái thau nước họ niệm nước, nước, nước.
- Họ đốt một cái ngọn nến họ niệm lửa, lửa, lửa.
- Họ để một cái khuôn đất hình tròn, họ niệm đất, đất, đất.
- Hoặc là họ ngồi kế bên một cái khe hở, họ cố ý họ tạo ra một cái khe hở để từ đó gió nó thổi vô, họ niệm gió, gió, gió.

Khi mà họ niệm lâu ngày như vậy mà họ đắc Thiền họ trải qua các giai đoạn gọi là: Sơ Tướng, Ấn Tướng và Quang tướng, đó là Nhiếp tướng. Lúc đó cái Tầm Tứ mà trong 13 nó không còn đơn giản là thành tố tâm lý nữa, mà lúc bấy giờ nó đã trở thành công cụ để đối phó phiền não.

Tầm, Tứ, Hỷ, Định nhớ không? 4 cái đó nằm trong 13 phải không? chứ đâu phải trong 25. Nghĩa là hồi xưa giờ, bây giờ một cái người mà con người sống ác ôn họ cũng có 13 đúng không? nhưng 13 đó nó là những thành tố tâm lý cần có thôi. Nhưng đối với người tu thì bốn cái đó trong 13 đó nó chính là cái cần có để mà giải thoát, nghe hiểu không?

Thí dụ như cô chỉ là một người nội trợ thôi, thì con dao của cô chỉ để làm bếp. Khi ta là người nội trợ, thì con dao chỉ là dụng cụ làm bếp. Nhưng nếu ta là người chưng hoa, ta là người làm vườn thì con dao ấy có thể được dùng cho cái chuyện chưng hoa và chuyện làm vườn và thậm chí trong việc nhà ngoài bếp ta cũng có thể dùng dao được, đúng không? đó, tức là tùy theo cái việc cô là ai? Thì những món đồ cô có, cái tác dụng nó nhiều hơn hay ít hơn. Thì tùy cái việc cô là ai thì những món đồ cô có cái tác dụng nó nhiều hơn hay ít hơn.

Thí dụ như bây giờ con số 13 một người không tu hành gì cũng có đúng không ta? Nhưng mà ở những người không tu hành thì con số 13 đó nó chỉ là cái điều kiện để tạo nên tâm thức thôi, chứ không có tác dụng gì ngoài ra hết, hiểu không?

Rồi, ở một người không biết ăn mặc gì hết thì áo quần chỉ để che thân. Nhưng ở một người biết chưng diện thì áo quần nó còn là vật làm đẹp đúng không? Bây giờ hiểu chưa? Cô có đồng ý với tôi là chính áo quần nó có thể thúc đẩy sự thăng tiến sự nghiệp của cô có không? Bây giờ cô với tôi đi xin việc, đi phỏng vấn, mà cô ăn mặc lèn xèn, hoặc xin lỗi cô, cô mặc đồ hiệu, mà cách ăn mặc cô phối đồ không hợp lý nó thành ra nó xấu, nó nhà quê. Còn tôi, tôi cũng mặc y như cô, cũng đồ hiệu nhưng tôi biết cách phối đồ, thì khi đi phỏng vấn thì tôi thấy tôi với cô khác nhau liền.

Cô có đồng ý với tôi là cô gặp trên phố rất là nhiều cô cậu không biết cách phối đồ, biết không? tức là bố mẹ có tiền là nó xài đồ tầm lum hết, nó biết xài đồ xịn không hà. Như kỳ rồi mình đi bên Miền Điện, có cái ông trong đoàn ổng phối đồ tôi nhìn hồi tôi đi luôn, mà ổng đâu phải là đồ dỏm. Tôi thấy đôi giày là giày thể thao, đồng hồ, mắt kiếng là ổng xài đồ hiệu không hà, mà ổng phối tôi nhìn giống như cái thằng ba trợn, trên mây nó mới đi họp về, thấy chưa?

Đấy, ở đây cũng vậy, đũa nào cũng có số 13 hết. Nhưng mà đũa có tu thì nó chiết xuất trong số 13 ấy để nó phát triển, thí dụ như cái Tầm, Tứ, Hỷ, Định này nè, đó. Họ biết phát triển nó để ngoài cái chuyện nó là cấu tố tâm lý, thì nó còn là những cái công cụ để đối phó phiền não nữa. Định ai cũng có hết, có chứ.

Thí dụ như một cái người đi sửa đồng hồ, một người đi chạy xe đạp, một người lái xe hơi, một người làm bếp, tất cả đều phải có Định hết mới làm được. Nhưng mà cái Định của họ chỉ để xài cái đó thôi.

Nhưng mà riêng người tu lấy cái Định đó để mà đối phó 5 Triền để chứng đắc Thiền Định. Người Tu Thiền quán dùng Định ấy để mà tu tập Thiền Quán để mà đắc quả giải thoát.

Cho nên chuyện đầu tiên tu là lo Tâm chứ không phải lo Vật. Mà tu Tâm ở đây tức là loay hoay với 3 con số 13, 14, 25.

Tùy vào cái căn tánh của chúng sanh, tức là khuynh hướng tâm lý mà Đức Phật trình bày cái con đường tu hành theo cấp (level), hay loại (category).

Thí dụ:

- Cấp là có Giới, có Định, có Tuệ. Trình bày theo thức tỉnh gọi là trình bày theo cấp.
- Còn trình bày theo loại là sao? Thu thúc lục Căn, Nhãn, Nhĩ, Tỷ, Thiệt, Thân. Có người thì Ngài dạy họ thu thúc lục căn. Có người thì Ngài dạy họ trang nghiêm Tam nghiệp.
- Dục Giới, Sắc Giới, Vô Sắc Giới, đó là tu theo cấp, đúng không? Còn trường hợp phân theo loại.
- Cấp là gì ta (theo hàng dọc).
- Loại là (theo đường ngang).

Cái đường dọc là cấp.

Thí dụ như là con phải tu cái này trước, rồi con mới tu cái này, cái này là tu theo cấp, tu theo đường dọc trước sau.

Còn cái trường hợp đó là tu theo đường ngang là con tu mất, khi mất thấy sắc Tâm không đắm mê hay bất mãn. Tai nghe tiếng không đắm mê hay bất mãn. Thì tôi hỏi cô cái lúc đó cái lưỡi với cái mắt có cái nào cao hơn cái nào không? ngang nhau. Cái đó là loại chứ không phải là cấp. Cấp là level là trình độ cao thấp, gọi là cấp.

Thì tùy cái căn cơ chúng sanh, có những chúng sanh Ngài trình bày theo cấp. Có người Ngài trình bày theo loại, hiểu chưa?

Thì mình thấy toàn bộ pháp môn chỉ có chiều dọc và chiều ngang. Chiều ngang là loại, chiều dọc là cấp, rồi. Tùy trình độ chúng sanh. Tùy căn cơ chúng sanh mà Ngài lựa cách, coi cách nào. Vậy thì tôi hỏi các vị vậy mình tu thu thúc lục căn có phải mình giải quyết 13, 14, 25 không?

Mình tu Tam nghiệp cũng là 13, 14, 25, thấy chưa? Rồi.

Bây giờ những cái Pháp môn nói theo bên các hệ phái: Thiền, Mật, Luật, Tịnh. Thiền Tông, Mật Tông, Luật Tông, Tịnh Độ Tông thì nó cũng quần quanh ở trong hai cái này thôi, tu theo loại và tu theo cấp, thì tùy người.

Cái căn bản nhất, căn bản ở đây là mình giải quyết con số 13, 14, và 25.

Lấy từng thứ trong 25 đối phó với từng thứ trong 14 bằng cách thay thế chứ không có cái chuyện cái này trừ cái kia. Không hề có cái chuyện trừ mà bằng cách là thay thế, hiểu không? Tức là khi ông này có mặt thì ông kia vắng mặt, và các vị hỏi tôi ở đâu, ở đâu? ở đâu nói? Trong Kinh Chuyển Pháp Luân dạy vậy.

- Ánh sáng xuất hiện thì bóng tối mất.
- Trí tuệ xuất hiện thì Vô minh mất.
- Tàm có mặt thì Vô Tàm biến mất.
- Úy có mặt thì Vô Úy biến mất.
- Chánh Tín có mặt thì Cuồng Tín biến mất.
- Niềm tin trong Bồ Thái có mặt thì Bỏ xèn biến mất.
- Tâm sở Tùy Hỷ có mặt thì Ganh Tỵ biến mất.

Không có cái vụ mà thằng này đâm đá, tiêu diệt, không có. Thằng này có mặt thì thằng kia biến mất. Tu hành chỉ là sự thay thế. Nghe kịp không?

Mình phải sắp xếp để cho cái này sanh và cái kia diệt, là sự thay thế. Còn sự sanh diệt là cái tự nhiên lúc nào cũng có rồi. Nếu mà mình không có can thiệp thì nó sanh diệt theo cái hướng tiêu cực. Có nghĩa là ác này mất, ác kia có mặt, ác này mất, ác kia có mặt. Còn nếu mình có tu thì, ác này mất, thiện kia có mặt, hiểu cái đó không? cho nên tu hành là gì? tu mình là loay hoay mình giải quyết con số 13.

- Ở đây mình thấy Giới luật của Đức Phật là áp dụng (Giới, Định, Tuệ) là dùng 25 thay thế 14 qua hai cửa Thân và Khẩu. Hiểu không?

- Định cũng vậy là dùng 25 thay thế 14 qua cửa Ý với cái sự tập trung tinh thần làm chủ đạo.

- Tuệ cũng vậy là dùng 25 thay thế 14 qua cửa Ý, lấy sự Tỉnh thức làm chủ đạo.

Bây giờ thấy quan hệ giữa Tam học với 14 và 25 chưa? Tu là tu vậy đó, rất là khoa học. Chứ tôi sợ nói tu đi con, rất là mơ hồ, còn đảng này, tôi nói cho cô nghe, cô ra khỏi Thụy Sĩ rồi cô về cô theo Thầy nào tôi không cần biết, nhưng mà tôi muốn cái đầu của cô nó phải có hệ thống.

Mai một nghe nói là vũ trụ là biết liền, ô vũ trụ nó gồm có mấy trái lựu chứ không có gì hết.

Trong mỗi trái lựu nó gồm có vô số chúng sanh, mà mỗi chúng sanh gồm có hai phần Tâm và Vật.

- Tâm là gì? Tâm là $1 + 13 + 14 + 25$.

- Còn Vật là gì? Là $4 + 24$.

- Còn tu là gì? Tu là giải quyết 3 con số 13, 14, 25. Lấy từng phần trong 25 đối phó với từng phần trong 14. Mà đối phó bằng cách nào? Đối phó bằng Tam học, Tam học là gì?

- Giới là lấy 25 thay thế 14 qua hai cửa Thân và Khẩu.

- Định cũng vậy là dùng 25 thay thế 14 qua cửa Ý với cái sự tập trung tinh thần làm chủ đạo.

- Tuệ là dùng 25 thay thế 14 qua cửa Ý, lấy sự Tỉnh thức làm chủ đạo.

Bây giờ hiểu chưa? Nó sáng trưng. Mới hai ngày hôm qua mà cô đã biết vũ trụ là gì? Và cô là một đơn bào, biết chữ đơn bào không? một cái unit nhỏ nhỏ, một cái cell ở trong vũ trụ. Ở trong cái cell đó có hai phần Tâm và Vật.

mà Tâm là gì? Tâm là $1 + 13 + 14 + 25$.

Cho nên bây giờ mình giải quyết sanh tử là gì? giải quyết sanh tử là mỗi một cái đơn bào, mình là một cái cell của vũ trụ mà, trong cái cell đó nó lớn dữ lắm à nha. Đừng bao giờ xem thường một cá thể là vì sao? Vì một cá thể có thể là Mao Trạch Đông, một cá thể có thể là Hitler, hiểu không? một cá thể có thể là Thích Ca Mâu Ni. Thích Ca Mâu Ni là một cá thể đúng không? Ngài vĩ đại thiệt nhưng mà đúng là Ngài là một cá thể của vũ trụ đúng không? cho nên đừng có coi thường.

Cho nên quý vị thấy Hitler không? chỉ riêng cái số người Liên Xô mà chết dưới tay Hitler 20 triệu, không phải chết trực tiếp nhưng mà vì chiến tranh do Hitler

Phát động mà chỉ riêng Liên Xô chết 20 triệu.

Còn Mao Trạch Đông, chỉ riêng Mao Trạch Đông không, mấy cái policy chính trị của Mao Trạch Đông, riêng Mao Trạch Đông chết 40 triệu dân Trung Quốc. Chỉ riêng ý tưởng tầm bậy của Giang Thanh chết 20 triệu. Tổng cộng hai vợ chồng giết 60 triệu dân Trung Quốc, mà mình đâu có coi thường cái cell đó được. Cho nên tu hành là mình giải quyết mấy cái cell.

Đó là ngày hôm qua giờ mình học có 2 buổi là mình có cái sườn như vậy đó. Tôi mới nói cô là từ đó giờ cô ngủ lều ngoài ruộng, ngoài đồng tôi không muốn. Tôi muốn làm cho cô cái chòi, cái chòi đó quan trọng lắm. Cái chòi nó có cái mái, nó có cái vách và nó có cái nền là khi cô về, kể cả chị Hồng mai một về hưu không thích cái nóc, quý vị tháo cái này ra, quý vị bỏ, lắp cái khác vô. Có cái chòi mình dễ có cái nhà lắm, mình thay từng phần. Còn đảng này mình đi ngủ lều không hà. Ngủ lều là gì? ngủ lều là giáo lý nó không có cái basic. Còn đảng này tôi... kỳ này tôi qua tôi gặp cô, tôi làm cho cô cái chòi, rồi cô về cô dễ lắm, cô về Thầy Thanh Từ nói gì, Thầy Phước Tiến, Phước Thuận gì đó. Cô về cô chỉ tháo cái này ra thôi, tôi chỉ lợp cho cô bằng lá, cô về cô tháo mái lá, cô dễ miếng tole lên. Dưới đây cái cột, tôi xài cột tre, bây giờ cô về cô rút từng cây, cô đút cột gỗ, cột bê tông vô. Nhưng ít ra tôi muốn Phật tử phải có cái chòi trước. Tôi đi dạy giáo lý toàn là cất chòi không. Chứ còn bây giờ không có chòi nó đi nó ngủ nóp.

Phải có cái sườn trước cái đã. Bây giờ cô biết cô là ai trong vũ trụ này rồi đúng không? rồi từ đâu cô tới?

Nguồn gốc tái sanh

Nguồn gốc của Tái sinh là gì? Là 25 thường xuất hiện với tần suất thấp hơn 14. Và từ cái nền tảng đó, 25 ngày càng ít hơn, từ thói quen và cái quả xấu của 14 làm cho cái 25 ngày càng ít hơn.

- Tôi Sân hận nhiều đời quá, Tham lam nhiều quá, Bồn xén nhiều quá, Ganh tỵ nhiều quá lâu ngày thành thói quen tâm lý.

- Cho nên đời sau sanh ra Ganh tỵ nhiều, Bồn xén tôi nhiều, Tham tôi nhiều, Sân tôi nhiều. Ganh tỵ, Bùn xỉn, đam mê, bất mãn. Từ đó sanh ra hiểu lầm, đó là Tà kiến. Thì là cái 25 nó thường xuất hiện với cái tần suất thấp hơn 14 là sao? Luân hồi mà.

Bởi vì nếu không gặp được bạn lành, không gặp Minh sư thiện hữu thì tình trạng này nó mới xảy ra, tình trạng mà 25 xuất hiện với tần suất thấp hơn 14, nó mới xảy ra.

Chứ nếu gặp Phật ra đời, gặp được Thánh Hiền thì ngược lại 14 thường xuất hiện với tần suất thấp hơn 25.

Tùy căn cơ chúng sanh. Cho nên cô bước ra đường cô nhìn cô thấy ồ thằng này 25 ít hơn 14, cô hiểu không? tức là cái thiện nó ít hơn cái ác, hiểu không? và nó khổ chỗ là khi cái ác nó xuất hiện thường xuyên nó sẽ trở thành ra thói quen, cho nên mai một tu rất là khó, xong chưa. Cái ác hay thiện nó để lại cho mình hai thứ. Thiện ác qua đi để lại cho ta hai thứ:

1/ Hình thành thói quen.

2/ Cái Quả báo của chúng.

Cái này nghe mới run nè. Thiện ác qua đi có nghĩa là nó xuất hiện trong lòng mình hai thứ: ác nhiều lần nó sẽ để lại thói quen bất thiện, Thiện nhiều lần nó sẽ để lại thói quen Thiện. Đó là cái một. Còn cái hai là Quả báo. Cái 14 nó xuất hiện nó sẽ để lại Quả xấu. Quả xấu là gì?

- Thiếu thốn về Trí tuệ.

- Thiếu thốn về Tài sản.

- Thiếu thốn về Sức khỏe.

- Thiếu thốn về Nhan sắc.

- Thiếu thốn về Uy tín.

- Thiếu thốn về Quan hệ xã hội.

Tại Quả của 14 mà, có đúng vậy không?

Thiếu thốn về Nhan sắc, tội ganh tỵ, bồn xén, thích sát sanh thì làm sao mà đẹp được. Khi Thiếu thốn về Nhan sắc nè, Sức khỏe nè, Tài sản nè, Uy tín, Quan hệ xã hội và về Trí tuệ, 6 cái.

Mà tôi hỏi các vị 6 cái này nè nếu mà nó được tạo ra từ 25, rồi nếu 25 ít quá thì 6 cái này cũng ít theo đúng không? Và các vị biết khi các vị thiếu 6 cái này thì chuyện ác gì các vị cũng làm, có biết không? nó rất là dễ làm. Nghèo quá thì chuyện gì cũng làm hết. Cho nên bây giờ mình thấy luân hồi là gì? Luân hồi là mình thấy 25 xuất hiện với tần suất thấp hơn 14 và từ đó nó để lại cho mình hai thứ đó là hình thành thói quen và cái quả báo của chúng.

Cái chuyện mà nó để lại cái thói quen bất thiện là cái đáng sợ nè, cái đáng sợ thứ hai là cái quả báo. Thì nếu mà 25 mà nó nhiều thì nó để lại cho mình 6 thứ đó. Còn nếu mà cái 14 nhiều thì nó làm cho mình thiếu 6 thứ đó. Mà thiếu 6 thứ đó thì sao ta? Phải ghi thêm cái này nữa:

Khi ta thiếu 6 cái điều kiện này thì cơ hội mà sống với 14 sẽ lớn hơn 25. Cứ vậy mà làm nên một vòng lẩn quẩn mới. Đó là nói về trường hợp 14 mạnh hơn 25.

Ở trường hợp hai: 25 mạnh hơn 14, chỉ cần thiếu lý tưởng giải thoát thì chỉ riêng quả báo của 25 (với sự có mặt của 6 thành tựu vừa kể) ta lại quay về với con số 14. Luân hồi là vậy đó.

Bây giờ cô hiểu tại sao mà 6 cái này nó không có là nhân cho ác không? hiểu rồi đúng không? thiếu nó là tạo nhân ác đúng không? nhưng mà có nó có tạo nhân ác có không?

Do làm ác mà ta thiếu 6 cái này, mà do thiếu 6 cái này mà ta dễ làm ác, đúng không?

Do làm thiện mà ta có 6 thứ này, mà do thiếu lý tưởng giải thoát thì ta cũng quay lại với con số 14 đó. Thiếu 6 cái đó ta làm ác đã đành, mà với 6 cái đó ta cũng rất dễ quay lại cái ác, đúng không?

Tôi đẹp gái mà, tôi có tiền, tôi có học thức, theo cô nên tu hay tôi đi hưởng thụ, thông thường ở ngoài đời? chuyện rất là dễ hiểu, hiểu không? cô đừng có lý tưởng quá, cô nhìn ra ngoài đời đi, cô nhìn bao nhiêu người tuổi trẻ có tiền, có nhan sắc, cô nghĩ có nhiều đứa nó đi chùa, phải có gan, mà tại sao mà tôi sợ mình nhất cái gì mà mình không dám nói ra cái đó. Đẹp quá mà, tôi nói cô có biết Ngọc Trinh không? rồi Lý Nhã Kỳ, bây giờ cô kêu nó đi chùa, nó đi kiêu gì? Nó vô mà mình giảng mà nó cứ dạ con hiểu, con hiểu...rồi nó sửa tư thế rồi tới tết nó cũng không có nghe tôi nói nữa.

Bây giờ mình mới học luân hồi là gì? Luân hồi có hai trường hợp:

- Khi thiếu Minh sư thiện hữu thì ta sẽ sống với 14 nhiều hơn 25. Biết minh sư thiện hữu không? mà có 4 điều kiện luân hồi, có nhớ không? Thiện ác luân hồi có 4 điều kiện hỗ trợ: Sống ở đâu, Thường gặp ai, Thường nghĩ gì, Thường làm gì. 4 điều kiện luân hồi.

Nghe thì thấy nó thường lắm, nhưng mà nó cực kỳ quan trọng.

Tôi hỏi các vị cái điều kiện sống có ảnh hưởng tâm lý không? buổi trưa nhà mái tole, nó hôi mùi cống, con nít đá banh, xe ba gác chạy rầm rầm. Cô tưởng tượng nó nóng vậy mà cô mở băng youtube nghe tôi giảng Trung Bộ làm sao cô hiểu, tôi thua, tôi nói thiệt, tôi về bên Đức tôi ngồi đầu cầu tôi ăn xin mà tôi thích hơn, ít ra nó mát, tôi để cái đĩa, ai cho tiền cho, tôi ngồi tôi nghe ông Sư ông giảng, tôi nghe tôi hiểu. Chứ còn tôi về tôi làm một người nhà giàu mà ở Sài Gòn nó nóng tôi không nghe Pháp được, tôi sợ nóng lắm, sợ nóng đặc biệt.

- Sống ở đâu trong đó gồm có: thời tiết, thực phẩm, phòng ốc, trú xứ, điều kiện thuốc men, điều kiện giáo dục, điều kiện đi lại, phương tiện truyền thông. Tất cả cái đó nó đều nằm ở sống ở đâu đúng không?

- Thường gặp ai gồm: chồng, mẹ, con, vợ, em út, láng giềng chòm xóm, nghe kịp không? gặp ai, chữ ai đây nó rộng lắm, cô đem cô gom trong gia đình cô.

Cô đừng có chê hàng xóm của cô nha, cô mà ở chung rào với cái bà tám là cô chết. Cô có biết cô vô facebook cô mới thấy, cái đám bà tám nọ tụ thành một nhóm cô biết không? Quan trọng lắm. Cho nên ở đâu là một chuyện. Thường gặp ai? gặp ở đây không phải là gặp mặt mà là alô cũng là gặp, email, chat là gặp, facebook là gặp, message, messenger là gặp, whatup, viber là gặp, chứ không phải gặp là mặt gặp mặt, ngày xưa nó khác, bây giờ nó khác chứ. Đó gọi là gặp.

Tôi có biết một cô bên Mỹ mà cô liên lạc với bên Việt Nam, thân dữ lắm, cho nên mọi chuyện ở Mỹ là Việt Nam biết hết, trong cái đám mà chồng Kalama, Colorado tất cả những gì cô biết về tôi ở Mỹ, tôi giảng ở đâu, tôi đi đâu, tôi gặp ai. Trong vòng có 3 note nhạc Đồ, Rê, Mi là ở bên biết liền. Cho nên cái gặp ai nó quan trọng lắm, nha.

- Thường nghĩ gì là biết rồi, trong đó nó gồm: anh học cái gì? anh nghe cái gì? anh suy nghĩ cái gì? Học và nghe đều được kể vô cái thứ ba, tất cả đều nằm trong cái thứ ba. Tức là anh nạp vô cái gì?

Nghĩ gì là nó nằm trong cái nạp, anh thường nạp cái gì vô, rồi.

- Và cái thứ tư, đời sống anh ra sao? Thì ở đây tôi làm gọn là anh làm gì? Có nghĩa là đời sống.

Cái số 3 là nghĩ gì/nạp gì, hiểu không? Rồi cái thứ tư là làm gì/sống ra sao. Sống ra sao, nghĩa là tôi buôn bán hay là tôi sinh viên hay là tôi thầy chùa, tôi gõ mõ tụng kinh, hay là tiêu phu đôn củi, ngư phủ đi câu cá, đánh lưới, thí dụ vậy. Đó là làm gì, sống ra sao?

Thì Bốn cái này nè: Sống ở đâu, Thường gặp ai, Thường nghĩ gì, Thường làm gì. Đây là 4 điều kiện sinh tử. Thì tùy vào 4 cái này mà you sống nhiều với 14 hay là 25. Đó là một chuyện.

Chuyện thứ hai Khi mà 14 nhiều hơn 25 nó làm ta thiếu đi 6 cái thành tựu. Khi mà you thiếu như vậy thì you có điều kiện quay lại 14 nhiều hơn.

Trường hợp 2 khi you sống nhiều với 25 mà thiếu lý tưởng giải thoát thì quả báo của 25 nó lại cho you 6 cái đó, nhưng vì thiếu lý tưởng giải thoát thì 6 cái đó là điều kiện cho you trở về 14 nữa.

Bây giờ hiểu chưa? Phạm phu nó khổ chỗ đó, nó làm ác thì nó quay lại ác thì dễ hiểu rồi, nó làm thiện chỉ cần có quả thiện là nó quay lại ác nữa, mà nhiều người họ không dám nhận cái đó, tôi nhìn cái mặt là tôi biết. Khi nó giàu nó đi chùa khác, nó giàu, nó đẹp, nó trẻ, nó khỏe nó đi chùa khác.

Khi nào mà nó xấu, nó nghèo, nó bệnh, nó đi chùa khác, nó đi với lý tưởng khác.

Cho nên từ này giờ mình phanh phui ra cái chuyện tu hành là gì? Là mình giải quyết 14, 25. Mà 14, 25 nó có nhiều chuyện mình nói, này giờ mình học đó, có nhiều chuyện để mình nói, đối với người không có lý tưởng giải thoát thì dầu khi họ sống thiện được thì 6 quả chứng ấy nó lại là điều kiện để họ quay lại số 14. [32:34]

[21/06/2025 - 12:24 - anhlibrary]

Môi trường hiện tại phải không? thì bốn cái này chính là nó nằm trong môi trường hiện tại. Nhớ bốn cái đó, nhớ tôi nói: Tiền nghiệp. Khuynh hướng tâm lý. Và Môi trường hiện tại. Thì bốn cái này nó nằm trong cái điều thứ ba.

Bốn môi trường hiện tại, nằm trong ba cái điều kiện lớn để tạo nên cái thiện ác của mỗi người (gồm Tiền nghiệp, Khuynh hướng tâm lý và Môi trường sống). Bốn cái này nó nằm trong môi trường. Ở đây tôi giảng nhiều khi tôi cất bốn cái này tôi nói. Bốn cái này nó nằm trong môi trường hiện tại, cộng với hai điều mà Tiền nghiệp và Khuynh hướng tâm lý làm nên điều kiện thiện ác.

Cái sức khỏe, cái nhan sắc, tôi chưa nói đến tiền. Chỉ cần có sức khỏe, nhan sắc sơ ý mình cũng dễ làm điều bậy cô biết cái đó mà.

Tôi hỏi cô một chuyện thôi. Biết bao nhiêu con gái Việt Nam nó hư không? chỉ vì nó có nhan sắc mà cái đầu nó trống rỗng không có gì hết. Tôi hỏi cô khi nó đẹp, đại gia ăn không đi với gái, tôi nói thiệt, có tiền. Bây giờ tôi không có gì hết, tôi chỉ có nhan sắc hà, tôi đang đẹp vậy bắt tôi đi chùa đâu được. Tôi là một đứa con gái đẹp mà cô, thế là tôi phải hưởng cho nó hết, hưởng cho nó đã, dĩ nhiên, nhưng mà thông thường là vậy đó. Tôi hỏi cô cả một rừng người nó bu mình, bây giờ cô kêu tôi tu là tu cái gì? Khó lắm. Khó quá, trời ơi, đại gia rồi xe cộ châu chực trước nhà dày đặc, bây giờ cô kêu Loan, Cúc, Hương ơi đi chùa với chị nha em. Nó đi kiêu gì? Trong khi đại gia trùng trùng trước nhà mà kêu tu, tu kiêu gì? Khó quá, mà không dám nhận, không có, không có.

Tôi nói huých tẹt luôn, tại sao phật tử mình toàn là người xấu nhiều, đứa đẹp nó đâu có đi chùa, vậy mà cũng chối. Nếu nó đẹp mà nó đi chùa là nó đi nó ẹo, chứ không có đứa nào đi chùa mà đi vô ngôi thiền mà kiếm đứa đẹp khó lắm. Đứa nào học giáo lý mà đẹp khó lắm, khó lắm. Tôi đi dạy học nhiều tôi biết. Chỉ cần nó hơi đẹp chút xíu là nó vô lớp nó là nó không lo học đâu, nó cứ lo xăm soi móng tay, hoặc là nó lén lén lấy cái phone ra chat, chat, cười mĩm mĩm vậy đó mà học. Cho nên muốn chấm điểm khỏi cần nhìn mặt. Đứa nào mà làm bài giỏi là đứa đó xấu quắc hà.

Đó là nãy giờ mình học cái quan hệ giữa 25 và 14.

Trên đây là quan hệ giữa 14 và 25 trong cái chuyện tu hành giải thoát và sanh tử, có học cái đó mình mới thấy cái lý tưởng giải thoát nó quan trọng cỡ nào và cái nền tảng tâm thức, nền tảng nhận thức của mình nó đi ra từ 3 cái mới vừa học:

- Tiền nghiệp.

- Khuynh hướng tâm lý.

- Môi trường sống: gồm 4 điều nhỏ mà mình mới vừa ghi luôn là sống ở đâu? Gặp ai? Nghĩ gì? Làm gì? Bốn cái này nó thuộc về điều thứ ba.

Những gì ta làm bây giờ sẽ là TIỀN NGHIỆP cho kiếp sau, và những gì mình đang làm bây giờ là nó cũng có ĐIỀU KIỆN TÂM LÝ và Những gì mình đang làm bây giờ nó được xem là MÔI TRƯỜNG HIỆN TẠI (với 4 điều đã học). Đây là lý do vì sao ta phải sống Chánh niệm trong từng phút. Từng cái phút Chánh niệm nó giải quyết hết mấy cái điều này.

Bởi vì đi hồi quay trở về, bây giờ tôi mới phanh phui ra là ồ thì ra tại sao có Giới, tại sao có Định, tại sao có Tuệ, rồi tại sao mà phải sống Chánh niệm? là bởi vì mỗi khi anh sống Chánh niệm là anh mới kiểm soát được ba cái này. Anh mới kiểm soát được cái Tiền nghiệp, Khuynh hướng tâm lý và Môi trường sống. Chỉ có Chánh niệm, một cái Chánh niệm thôi là nó giúp mình kiểm soát ba cái này. Bởi vì sao? Vì những gì ta đang sống, đang làm bây giờ nó sẽ là tiền nghiệp cho kiếp sau.

Và cái cuối cùng, đồng thời cái gì ta đang làm bây giờ nó cũng chính là cái môi trường hiện tại với 4 cái điều kiện vừa học ở trên. Và đây cũng chính là lý do vì đâu mà ta phải sống Chánh niệm. Bây giờ đi riết đi, học xong, học cho nhiều rồi cũng trở về sống Chánh niệm. Tôi sợ nhất là thiền đi con, mà con không hiểu khi mồm gì về bản thân con, cái đó là cái điều mà tôi đại kỵ. Từ hôm qua giờ, nếu mà cô nhớ và cô hiểu hết những điều tôi nói từ hôm qua giờ. Bây giờ cô bước về Kalama cô làm một hành giả có cái đầu. Tôi sợ nhất hành giả có cái chân tôi sợ lắm, có cái mông không hà. Hành giả có cái mông với cái chân. Có cái mông Có nghĩa là ngồi giỏi, có cái chân là đi giỏi, còn cái đầu em thì rỗng. Ít ra mình phải biết, còn cái chuyện nói học nhiều mà sở tri chương, học nhiều trở thành ra là... cái đó là do mình. Cũng như nói là tiền nhiều là bận rộn tiền, nên không cần kiểm tiền là sai, anh phải có tiền anh mới bỏ tiền được, hiểu không? phải có giáo lý rồi anh quên cái điều anh đã học, anh sống đúng điều đó mà anh quên mất lý thuyết, cái đó là cái tôi cần. Phải học xong rồi quên nó đi, nhưng mà vẫn sống đúng với cái điều mình đã học, thì đó là anh đã đắc cái học. Đó là đắc cái học, chưa có đắc cái hành, mới đắc cái học. Học đi rồi quên lý thuyết nhưng vẫn sống đúng với cái điều mình đã học, đó là đắc, đắc cái học, hiểu?

Thí dụ như hồi nhỏ, người lớn dạy mình phải lễ phép nè, phải ngoan hiền nè, phải dễ thương nè.

Khi mà mình còn canh cánh vậy mình chưa có đắc, chưa có đắc cái lời dạy đó của ba má. Nhưng sẽ có một ngày mình không còn nhớ ai dạy mình cái đó, nhưng mà tự nhiên mình ngoan, mình dễ thương, mình dễ gần, mình friendly, mình lịch sự nè, mình tâm lý nè, mình galan. Tự động ở trong nó trào ra chứ không phải là do mình bị ám ảnh bởi cái lời dạy của ai hết, thì lúc đó cái đó là mình đã đắc rồi đó. Ở đây cũng vậy.

Học đến một ngày nào đó cô quên lý thuyết đi nhưng mà cô lại làm đúng những điều cô đã học, nó trở thành ra cái con người của cô, hiểu không? mình tu là tu cái đó. Sẽ có một ngày nó sẽ trở thành cái vốn riêng của mình, mà mình cũng không còn nhớ là mình đã học ở đâu? Với ai?

Mỗi niệm Thiện Ác xuất hiện trong lòng ta để lại hai thứ quả báo, là quả Bình sinh và quả Tái sinh.

- Quả Tái sinh chính là tâm đầu thai đưa ta vào các cõi tương ứng.

- Còn quả Bình sinh là các loại Tâm thức bao gồm 6 thức giác quan và những tâm đi cùng chúng để 6 Căn ta tiếp xúc 6 Trần trong đời sống thường nhật. Gọi là quả Bình sinh vì toàn bộ đời sống của mỗi chúng sinh chỉ là quá trình 6 Căn tiếp xúc 6 Trần.

- 6 Căn biết 6 Trần bất toại là do tác động của ác niệm quá khứ.

- 6 Căn nhận biết 6 Trần như ý là do tác động của thiện niệm tiền kiếp.

Có hai cái bắt buộc quý vị phải đồng ý, toàn bộ đời sống của một con chó, con heo hay của một giáo hoàng, thủ tướng nó chỉ là một cái quá trình làm việc với 6 Căn, đúng không?

Thí dụ sáng trên giường cô mở mắt ra là bắt đầu con mắt cô làm việc, mắt cô vừa làm việc nó nhìn xong rồi là lỗ tai cô làm việc, đúng không? suốt ngày đời sống của cô, cô nói với tôi cô là đại gia, cô là phú mỹ hưng gì tôi không cần biết, cô nói cô là homeless cô sống dưới gầm cầu, tôi cũng chẳng cần biết. Tôi chỉ biết đã là chúng sanh cõi này thì bắt buộc là suốt ngày sống với 6 Căn, nghe kịp không? Ngoài hoạt động của 6 Căn ra thì đời sống của cô không còn gì nữa hết, xong chưa? Có một điều là 6 Căn của cô nó biết được 6 Trần như ý hay là bất toại thì là do cái tiền nghiệp của cô.

Thí dụ cô nhà giàu thì cô được ăn những món cô muốn đúng không? cái mùi nước hoa của cô xức là cái mùi cô muốn. Trong khi nếu cô là một người con gái buôn gánh bán bưng, nhiều lắm là cô xức dầu gió là cùng, còn không cô xài ba cái loại dầu thơm của Thái Lan, nghe nó tanh ối, cô nghe mùi đó chưa. Cô nghe nước hoa rẻ tiền chưa? Tức là cô đi xe đồ, xe lam.

Phía trước 17 là “n”, phía sau 17 là “n”. Trong đời sống mình có n cái 17, hiểu không? bây giờ mình chỉ học cái 17 thôi. Đúng ra cái này trong đây có nhưng tôi muốn cô vẽ, vì hồi xưa mấy vị học A Tỳ Đàm đều bắt vẽ hết, chứ không ai mà đi coi bản đồ...dựa bản đồ học lâu lắm. Cái tên mà học dựa bản đồ là nó học 10 ngày không bằng cái tên tự mình vẽ học 1 ngày.

Đầu tiên viết chữ (T) là chữ tử, tiếp là chữ sinh, chữ tiếp theo là BH, rồi tham, tham, tham, VR, ĐĐ, năm hoặc Y rồi 2 chữ T/A, BH, BH

Bây giờ định nghĩa:

Bhavaṅga (BH): tâm làm 3 việc là chết, sống và xen kẻ.

Đời sống của mình từ vô thủy luân hồi cho đến ngày mình Niết bàn không còn sanh tử nữa. Thì trong nguyên cái quãng thời gian mà vô tận đó thì Tâm nó diễn ra với cái mô thức là 17 như thế này, có lúc nó chỉ có 5 thôi, có lúc 4 nhưng mà cái mô thức đầy đủ nhất, tôi lựa cái đầy đủ nhất tôi nói đó là 17. Khi cô ngồi nói chuyện với tôi như vậy thì 17 nó xuất hiện liên tục hết 17 này tới 17 khác, hết 17 này tới 17 khác, liên tục. 17 đó là cái gì?

Bây giờ tôi đang nói 17 đầu đời. Cô vừa tắt thở vừa xong thì cái sát na Tâm nó xuất hiện trong đầu của cô là sát na Tử, nó kết thúc cái đời sống. Bên Phật giáo Nguyên thủy không hề có 49 ngày là vì sao? Là vì sau khi mà tử xuất hiện xong là cô đi đầu thai liền tức khắc. Không có 49 và có nhiều người hiểu lầm, họ hỏi thế này, họ nói nếu mà nó chết rồi đi đầu thai liền thì tại sao có cái vụ ma, nhưng thật ra ma nó đã đi đầu thai rồi, một kiếp khác rồi, nó đã có quốc tịch rồi, nó đã có hộ khẩu rồi, nó có hết, quốc tịch nè, hộ khẩu nè, sổ đỏ, passport, nó có hết rồi. Có một điều là tại vì nó là người Miên cho nên da nó đen, nó nói tiếng Miên, nó là người Lào thì nó nói tiếng Lào, nhưng mà nó đã đi đầu thai rồi. Cho nên làm chó, heo, mèo, gà hay là làm trùng,蝶, làm ma quỷ, khuất mày khuất mặt, cười cười, lắc đầu, vẫy tay gì đó tất cả đều đã vô kiếp khác rồi. Nhưng tại sao mình kêu là chưa đầu thai là tại vì cái chữ đầu thai là mình hiểu đầu thai là phải vô trong bụng mẹ mới gọi là đầu thai. Nhưng mà có một điều là họ quên một chuyện là có nghe chữ lục đạo ngũ Thú không?

- Lục Đạo là gì? Là Nhân đạo, Thiên đạo, và 4 ác đạo. Gọi là Lục đạo.

- Còn ngũ Thú là Thiện Thú + 4 ác Thú.

Nếu mà biết nói như vậy có nghĩa là khi cô chun vô làm ma là cô đã lọt vô Lục đạo, ngũ Thú rồi.

Ngũ Thú là gì? Ngũ Thú tức là Thiện thú (nhân, thiên) cộng với bốn ác Thú. Thú đây không phải là thú vật mà Thú là chỗ đi về. Thú là destination nhớ. Chữ Thú đây không phải là animal.

Giống như hôm qua mình học chữ Phất sát, “sát” đây không phải là giết mà Sát đây có nghĩa là âm từ tiếng phạn là Kṣetra.

Thiện thú là chỗ đến vui, còn ác Thú là chỗ đến khổ vậy thôi.

Lục Đạo có nghĩa là Nhân, Thiên đạo, và 4 ác đạo.

Nếu mà biết nói như vậy có nghĩa là anh đã lọt vô cái ma quỷ ở trong đây nè, thì anh đã đi đầu thai rồi. Còn nếu nói theo lục đạo thì anh cũng đã lọt vô trong 4 ác đạo rồi, mà anh đã lọt vô đó đầu ma quỷ gì đi nữa là anh đã đi vô đầu thai rồi. Rồi sao nữa? ngay sau khi mà anh đầu thai thì sao ta? nó có một sát na Tâm xen vào bởi vì anh nhớ Bhavaṅga là tâm làm 3 việc: chết, sống và xen kẻ. Tâm này được gọi là Tâm tử kết thúc đời sống trước, Tâm này gọi là Tâm sanh mở đầu đời sống mới. Nhưng mà có một điều cái kiếp sống này nó kéo dài tới 60 tuổi. Bắt đầu cái kiếp sống 60 tuổi này nó cũng bắt đầu từ cái sanh, hiểu không? có nghĩa là kiếp trước đây mình sống 60 tuổi, thì bắt đầu của 60 tuổi này nó cũng là sanh, rồi nó kéo dài 60 năm, rồi cuối cùng nó kết thúc bằng tử. Rồi khi nó kết thúc bằng tử xong, rồi nó bắt đầu bằng sanh, nó tiếp tục để mai một nó tử ở đây, nghe kịp không? Nhưng phải nhớ cái này, cái Tâm tục sanh này nè, hồi nãy mình có nói: khi một ác niệm hay thiện niệm xuất hiện nó sẽ để lại hai thứ quả báo một là quả Tục sanh, hai là quả Bình sanh. Vì chính vì cái chỗ mà kiếp đó mình đầu thai đi về cõi vui, cõi buồn là do một cái nghiệp nào đó trong quá khứ, đúng không? thì cái nghiệp đó nó tạo ra cái Tâm đầu thai, hiểu không? cái Tâm đầu thai đó ngay cái lúc đầu thai đi vào kiếp sống đầu tiên thì cái Tâm đó gọi là Tâm sinh. Nhưng mà sau khi cái Tâm đó diệt xong thì nó có một cái Tâm khác xuất hiện, cái Tâm nó gọi là Tâm Bhavaṅga. Nhưng có một điều cái Tâm đó nó cùng một loại với Tâm này. Cùng một loại có nghĩa là do thiện ác ngày xưa tạo ra cái Tâm Tục sinh mà đồng thời cũng cái Tâm thiện ác ngày xưa nó tạo ra cái Tâm này, mà Tâm này với Tâm này nó cùng một loại.

Cô có ăn canh hẹ chưa? Cọng hẹ trước, cọng hẹ sau nó giống hay khác? Cọng hẹ trước có phải là cọng hẹ sau không? không, nhưng mà cọng trước, cọng sau giống nhau không?

Thì cái Tâm này cũng vậy. Cái Tâm này không phải là Tâm này, nhưng mà nó giống Tâm này. Như tô canh hẹ, cọng trước và cọng sau không phải là một, đúng không? nhưng mà nó giống nhau, nó giống nhau mình mới kêu canh hẹ chứ. Chứ có nồi canh hẹ nào có một cọng đâu, thì đâu phải là canh hẹ. Canh hẹ phải nhiều cọng thì cọng trước và cọng sau nó giống nhau. Hoặc trong chén cơm, thì cái muỗng trước, cái muỗng sau nó giống nhau chứ? Cũng đều cơm hết, nhưng mà cái muỗng cơm trước nó không phải là muỗng sau đúng không? Thì đây cũng vậy, Tâm đầu thai đó là một cọng hẹ mà vì cái cọng này nó xuất hiện đầu kiếp sống cho nên cái cọng đó có tên là sinh, hiểu chưa? Cái cọng đó cô nhai cô nuốt mất tiêu, cô gắp hẹ lần thứ hai đó, cái gắp thứ hai đó nó cũng là hẹ nhưng mà bây giờ nó không còn tên là sanh nữa mà nó tên là Bhavaṅga. Rồi cô sống được 70 tuổi, mai một cô chết thì cái Tâm này nè, cái Tâm mà kết thúc đời sống của cô, nó cũng là hẹ giống như hai cái này, nó giống nhưng nó không phải là cái kia, cho nên nhiều người hiểu lầm, nói rằng sanh Tâm nào chết bằng Tâm đó, họ tưởng lầm là có một cái Tâm nó kéo dài tới mấy chục năm, sai. Cái câu đó phải định nghĩa thế này, sanh Tâm nào chết bằng Tâm đó phải nói thế này, sanh mà cái Tâm nào thì mai một chết bằng cái Tâm giống như Tâm đó.

Nói cách khác thế này, là bắt đầu tắm cũng bằng nước, mà mình cũng kết thúc cái tắm bằng nước đúng không? Nhưng mà cái dòng nước lúc mình vô tắm không phải cái dòng nước lúc mình kết thúc, gáo sau cùng nó không phải, đúng không? cái gáo nước sau cùng nó đâu phải là gáo nước đầu tiên, gáo nước đầu tiên nó đã trôi rồi đúng không? gáo nước đầu tiên có phải là gáo nước cuối cùng không? không, nhưng mà nó có giống nha không?

Rồi bây giờ cũng vậy, do nghiệp thiện ác mà cô có cái Tâm đầu thai. Cái Tâm đầu thai này nó chỉ tồn tại trong một sát na rồi nó biến mất. Sau đó một cái Tâm khác xuất hiện, cái Tâm đó có tên là Bhavaṅga, cái Tâm đó là cọng hẹ thứ hai. Nhưng mà bây giờ nó xuất hiện với vai trò mới thì nó mang cái tên là Bhavaṅga, không bao giờ có 2 sát na tồn tại cùng một lúc.

Bây giờ tôi hỏi cô nè, Cô có biết xe lửa không? khi một đoàn tàu lửa nó đi, mỗi một lúc trên mỗi một khoảng khắc trên một đoạn đường ray này nè có 1 toa hay hai toa? chỉ có 1 toa, không bao giờ có chuyện 2 toa nằm cùng một lúc trên đường ray, bây giờ cô muốn thì có đường ray thứ hai nằm bên cạnh, chứ còn trên một đường ray không thể nào cùng một lúc có hai cái toa xe lửa được, hiểu không? toa này là toa 14, toa 15, toa 16. Tôi đặt tên đoạn đường ray đó là đoạn A1 đi, thì cái đoạn

A1 hồi nãy là toa 14, toa 14 nó trôi qua trên đoạn A1 thì 15 nó mới tới. Trên một đoạn đường ray không thể nào có một lúc hai toa. Vậy thì toa số 14 nó qua đi thì toa 15 nó mới tới, toa 15 nó phải qua đi thì toa 16, 17, 18 nó mới tới, bây giờ hiểu chưa? Vậy tôi hỏi cô cộng hệ trước và cộng hệ sau nó không phải là một nhưng nó giống nhau.

Như vậy thì cái này do nghiệp quá khứ nó tạo thiện ác tôi không biết, nhưng cái này nó cũng do nghiệp quá khứ nó tạo, xong chưa? Còn cái này là cái gì? Cái này là đầu kiếp sống, bắt đầu kiếp sống cô là bằng Tâm tham bất cứ cõi nào, bởi vì sao? Bởi vì trong kinh nói giống như con khi khi nó lia, nó muốn bỏ cái nhánh cũ nó qua nhánh mới thì, Tâm tử là cái chuyện buông nhánh cũ, còn ba cái Tâm tham này là động tác nắm nhánh mới, hiểu không? đầu cô sanh xuống địa ngục cũng vậy, cô vừa đầu thai xuống địa ngục, đầu tiên là cô phải có 3 cái sát na Tâm tham nó có mặt để nó ôm cái kiếp mới liền giống như cái con khi vậy. Bởi vậy nó mới có cái câu "Tâm viên ý mã", viên là vượt, là khi. Tôi nói lần nữa, cõi khổ như điên, nhưng mà hề cái luật, cô vừa sanh vô đầu tiên là cô phải có 3 cái sát na tham xuất hiện để cô chụp cái cõi đó trước.

Cho nên A La Hán không đi đầu thai được bởi vì A La Hán không còn Tâm tham, phải có Tâm tham nó mới chụp cái cõi đó, đầu cho cái cõi đó nó khổ như điên. Đầu cô đầu thai làm con giời đi nữa thì cái đợt tâm đầu tiên trong đời sống phải là Tâm tham, đó là cái luật.

Hay nói cách khác, khi cô bị trượt xuống một cái dốc thì cô phải chụp, đúng không? thì đầu đó là gai cô cũng phải chụp đúng không? không chụp cô té chết sao, bây giờ hiểu tôi nói chưa? cô nắm chặt cái chỗ cô bị trượt té ở một cái dốc, cô phải nắm, đúng không? thì tôi chụp hình tôi về tôi nói với cô, cô Phụng sao cô thích chỗ đó quá, chỗ đó vừa dơ, vừa dốc, vừa nguy hiểm mà sao cô thích quá. Cô hỏi sao thích? Vì tôi thấy cô nắm chặt chỗ đó lắm, hiểu không? tại sao cô nắm chặt chỗ đó, vấn đề ở đây là technical cô phải nắm, vấn đề ở đây không phải là emotion, mà nó là technical. Thì chuyện đầu tiên là hề cô tái sanh vô cảnh giới nào thì chuyện đầu tiên cô phải nắm trước cái đã. Thì bây giờ tôi hỏi cô, cô nhớ con khi không? muốn bỏ nhánh cũ thì chuyện đầu tiên cô phải buông cái cũ và chụp cái mới đúng không?

Tâm tử chính là động tác buông cái cũ và Tâm sanh nó là chụp cái mới, nhưng với sự hỗ trợ của 3 Tâm tham đầu đời, hiểu không? còn chuyện sau đó cô khổ như điên thì chuyện của cô, chuyện sau này. Thì từ đây trở đi nè, từ sát na này trở đi được gọi là Bình sinh, nha, cái này gọi là giai đoạn đầu đời, chỉ riêng có cái giai đoạn này gọi là giai đoạn tái sanh, 1 sát na. Còn cái giai đoạn này được gọi giai đoạn mạng chung, mạng chung là chết. Giai đoạn mà đầu đời tái sanh chỉ có một sát na, giai đoạn chết cũng chỉ có 1 sát na thôi. Bắt đầu 1 sát na, và kết thúc 1 sát na. Còn phần Bình sinh nó kéo dài tới mấy chục năm tùy cô, hiểu không? cái đoạn Bình sinh, còn lâu mau thì tùy, thí dụ 6 tuổi cô chết, hay là 10 tuổi cô chết, hay là 20 tuổi cô chết, 90 tuổi cô chết, 60 tuổi cô chết, bây giờ cô hiểu không?

Bây giờ học tiếp, cái này là Bhavaṅga, có nhiều tên lắm hữu phần nè, hộ kiếp nè, đều là nó, nhưng tôi cố ý bắt cô học tiếng Phạn để mai một cô vô trong internet cô tìm hiểu bằng tiếng này. Thứ hai nữa là mai một cô đi Miến Điện, cô đi Thái Lan, cô đi Lào, cô đi Thái, cô nó Bhavaṅga người ta hiểu chứ cô nói hộ kiếp người ta không hiểu.

Bây giờ cái này mới quan trọng nè đời sống của cô hồi nãy tôi có nói với cô nó là một quá trình làm việc của 6 căn, đúng không? thì cái đời sống của cô khi mà cô ngủ, đời sống của cô nó chia làm hai phần: thức, ngủ, thì lúc mà cô ngủ cô xài toàn là Bhavaṅga không, cứ học đại khái vậy đi, mai một tôi còn cái chi tiết khác, toàn Bhavaṅga không, lúc cô ngủ toàn là cái tâm Bhavaṅga, nói theo ngoài đời nó kêu là cái tâm tiềm thức, đúng ra tôi không đồng ý cái chữ đó, nhưng bây giờ tạm thời sơ cơ học tiềm thức, tức là cái Tâm nó làm nền. "Tiềm" có nghĩa là chìm, nó ẩn, nó làm nền. Bởi vì nếu không có cái Tâm Bhavaṅga này thì không có tâm Bhavaṅga ta sẽ thành một xác chết. Cho nên nó được gọi là "hộ" là protect, hộ kiếp là protect of life. Như đã nói đời sống của ta là một quá trình hoạt động của 6 Căn: lúc thì mất làm việc, lúc thì tai, mũi, lưỡi...khoảng giữa 6 Căn luôn được xen kẽ bằng Tâm Bhavaṅga, hiểu không? Chính nó làm chuyển giao nhiệm vụ từ Căn này qua Căn khác.

Có nghĩa là bây giờ ông A lên làm việc, khi mà ông A ổng hưu thì trong lúc đang bỏ nhiệm ông B thì cái Bhavaṅga nó chen vào chỗ đó, nghe kịp không? ông A ổng từ nhiệm, thì trong thời gian mà chờ ông B lên thì Bhavaṅga nằm đây, hiểu không? nó là chất đệm.

Thí dụ tôi đang ngồi nhìn, bùm, con mắt tôi đang nhìn nghe cái bùm một cái là người mà không có học A Tỳ Đàm thì họ tưởng là từ mắt chuyển qua tai liền, không phải. Từ lúc con mắt nó làm việc, nó đang nhìn vậy nè đẹp quá, đẹp quá..bùm một phát thì từ con mắt, con mắt lúc đó nó phải ngưng làm việc thì cái khoảng cách đó được Bhavaṅga nó chen vào, nhanh vô cùng. Bởi vậy cho nên Bhavaṅga là Tâm làm 3 việc: việc chết, sống và xen kẻ, bây giờ hiểu chưa? Có thấy tôi viết xen kẻ không? cái Tâm này có trách nhiệm là chuyển giao nhiệm vụ. Có nghĩa là bây giờ tôi đang nhìn vậy, cái bùm phát, khoan, cái tiếng gì vậy ta? ồ tiếng chiêm đồ, thì vừa lúc chiêm đồ thì tôi nghe mùi liền vì tôi nghe cái xèo, cái gì xèo vậy ta? vừa tiếp đó thì tôi nghe mùi. Thì từ cái chỗ con mắt của tôi mà chuyển qua lỗ tai lúc đó là Bhavaṅga, rồi từ lỗ Tai chuyển qua mũi là gì ta? là Bhavaṅga, xong chưa? Rồi từ lúc tôi nghe được cái mùi rồi tôi mới tưởng tượng, à trưa nay ăn bánh xèo hả ta? Thì từ Nhãn chuyển qua Nhĩ, từ Nhĩ chuyển qua Tỷ, rồi Tỷ thức, chuyển qua Ý thức, ý thức là toan tính, vậy là trưa nay mình ăn bánh xèo, mà lâu lắm mình mới làm bánh xèo lần, chuẩn bị mệt lắm, mình ăn mình uống, alo cho bà Phụng, bà Hồng tới ăn, hiểu không? xong chưa? Thì từ lúc tôi nghe mùi rồi tôi mới nghĩ tới chuyện mời bà Phụng, bà Hồng tới ăn là một giai đoạn chuyển giao nhiệm vụ, lúc giai đoạn chuyển giao đó tôi phải có xen kẻ, hiểu chưa? Xong rồi sau khi tôi tính xong tôi mới xài cái xúc giác, cái thân thức tôi mới cầm cái phone đúng không? thì từ cái đầu tôi suy nghĩ mà chuyển qua cái xúc giác là Bhavaṅga chen vô nữa, xong chưa? Tôi cầm phone tôi bấm, lúc bấm vẫn là thân thức, vẫn là xúc giác đúng không? lúc tôi để nghe tôi xài căn nào? Nhĩ căn. Đây là Bhavaṅga mà, nó là hộ kiếp, bởi vì nó là cái thằng kết nối mọi hoạt động trong đời sống của chúng ta, bởi vậy hồi này tôi không muốn dịch là vì chữ Bhavaṅga nó hay quá đi. Mà giống như bây giờ mình học trong khoa học, mình học trên tú tài tất cả mình đều biết acid, trên tú tài đều phải biết oxygen, trên tú tài đều phải biết chữ carbon, đúng không? những chữ này theo tôi thì không nên dịch bởi vì nó là ngôn ngữ quốc tế, để mọi người đều xài giống nhau đi. Chứ còn dịch ra thí dụ chữ oxygen dịch dưỡng khí, carbon dịch là than khí. Acid dịch là cường toan, dịch cái đó mệt lắm, rồi mắc công rồi mai một gặp sách thằng Hy Lạp, thằng Balan mệt lắm, đằng này cứ tất cả cứ acid, oxygen, carbon, Nito, Kali xài chung cho nó tiện, cái đó hiểu không? Như vậy là một lần cô làm một nghiệp thiện ác nào đó thì cô đã kín đáo tạo ra vô số cái Tâm đầu thai này.

Tôi ví dụ nha. Bây giờ tôi quỳ tôi lạy Phật nè, khi tôi lạy như vậy tôi đã tạo ra vô số Tâm này, vô số Tâm để về cõi lành, có nghĩa là tôi có vô số kiếp sanh về cõi lành. Khi mà tôi chửi cô là tôi đã tạo ra vô số Tâm này cho kiếp sau để tôi sanh về cõi khổ, hiểu chưa? Nhưng mà chỉ có cái Tâm này không, chưa có đủ.

Bây giờ tôi nói tâm lành trước. Tôi lạy Phật là tôi đã tạo vô số Tâm lành, nhưng mà cái Tâm lành đó nó chỉ là cái visa d'entrée thôi, visa nhập cảnh thôi. Còn cái chuyện mà tôi vào được trong cái nước đó và tôi sống như thế nào thì nó còn tùy thuộc vào cái chuyện khác đúng không ta? Cô đặt chân đến Thụy Sĩ, là cô, cái passport và cái visa đủ không? ngoài ra cô cần cái gì nữa để mang theo? cần cái gì? tiền. Tôi xin lỗi cô, tôi ở trường cũng được, tôi nói thiệt, rồi tôi sẽ mua đồ tại phi trường. Cái tiền mới quan trọng, tôi xuống phi trường, tôi mặc xà lòn, nói thiệt với cô, ở trần mặc quần xà lòn tôi không có sợ, mà tôi sợ không có tiền. Tôi dễ lắm, tôi xuống tôi bận vậy nè, tôi lại nói với cảnh sát, không nói nó bắt sao. Tao bị nó lột rồi nhưng tao có tiền, cảnh sát nó sẽ dắt mình đi mua đồ, hiểu không?

Thì bây giờ cái Tâm này nó chỉ là cái visa d'entrée thôi. Còn cái chuyện cô sanh vào trong đó mà cô sanh làm người mà cô tật nguyền, hay là cô nghèo, cô dốt, cô ngu, bị tâm thần, bị Down syndrom, tất cả những cái đó là do cái tiền bạc cô mang theo có đủ hay không cô mới làm cái loại đó, cũng làm người mà làm người kỳ cục lắm, biết không? Nhưng mà chuyện đầu tiên là nhờ quả lành mà cô có được cái Tâm này, hiểu không? nhưng còn cái chuyện sau cái Tâm này mà cô sống ra sao thì đó là...cái này nó chỉ là cái visa, cái passport, quốc tịch thôi. Nhưng mà làm con người chỉ có 3 cái đó làm sao mà sống, có hiểu không? có biết bao nhiêu người Việt Nam cũng có hộ khẩu, nhưng mà họ sống sao? Nó cho ra hai quả. Quả đầu tiên là nó cho you tái sanh đi đâu: sức khỏe, nhan sắc, trí tuệ, tài sản, uy tín, quan hệ xã hội. Thì 6 cái nó nằm ở khúc giữa, khúc này tôi đặt tên là 75 tuổi đi. 75 năm đó you có cái gì? Đó là quả Bình sinh. Còn cái quả Tái sinh là ngay chỗ này nè. Nhờ cái đó mà you được đầu thai vô làm chó, làm heo. Mình phải đồng ý với nhau, làm chó nó cũng có cái đời

sống khác nhau, đúng không? thí dụ chó rừng nó khác chó nhà, chó nhà có nhiều loại, chó nhà giàu, chó nhà nghèo. Khoan, chó cỏ hay là chó kiểng, biết chó cỏ không? chó cỏ là chó mà không có chủng loại gì đặc biệt hết. Còn chó kiểng: chihuahua, berger...chó Ngao Tây tạng. Còn chó cỏ là chó tạp, cái đó chỉ có nhậu thôi nha. Cũng sanh làm chó nhưng cô coi khúc này của mấy con chó khác nhau. Chó nhà giàu là coi như được ăn uống ngon lành, rồi được áo ấm, được chỗ nằm tùm lum hết. Bây giờ tới cái này là cái gì? Cái Bhavaṅga này lúc mà nó xen kẻ nó có tên là Bhavaṅga. Nhưng mà mỗi khi bắt đầu một cái chu trình hoạt động của 6 Căn thì nó có cái tên là vừa qua/rúng động/dứt dòng. Nghe hiểu không? tức là cái Bhavaṅga này trước mỗi cái quá trình làm việc của 6 Căn, nó cũng là Bhavaṅga nhưng nó mang cái tên mới đó là vừa qua/rúng động/dứt dòng.

Cô nhớ tôi nói trong đời sống mình là một chuỗi dài hoạt động của 6 Căn, đúng không? thì lúc cô ngủ thì cô xài toàn là Bhavaṅga không, không có chuyện gì để nói hết, mà lúc cô thức thì 6 Căn thay phiên nhau làm việc, đúng không? 6 Căn cô làm việc, mà mỗi lần mà Nhân căn cô làm việc thì phía trước nó có 3 sát na Bhavaṅga nó mang cái tên này.

Bhavaṅga xuất hiện liên tục trong đời sống và trước mỗi hoạt động của từng Căn trong 6 Căn.

Chúng được gọi bằng một cái tên khác.

Như một nhân viên lễ tân khi ra khỏi khách sạn hoặc một địa điểm event nào đó, sự kiện nào đó thì anh trở lại tên cũ do cha mẹ đặt, nghe kịp chưa? Trong chỗ làm việc anh được gọi bằng một cái tên mới là nhân viên lễ tân. Mà bây giờ cái anh đó hết giờ làm việc anh trở về nhà thì kêu bằng tên gì? chứ về tới nhà làm sao còn tên lễ tân nữa, về mặc áo thun ba lỗ làm sao lễ tân ở nhà làm gì có, lúc về tới cổng là bắt đầu Tào nấu cơm, bồng em, giã gạo. Khi mà mặc đồng phục bước vô một cái event, một cái khách sạn, một sự kiện thì mọi người phải kêu nó một cái tên khác, mà bây giờ 1 tỷ thăng trong đó, thăng nào làm nhiệm vụ đó đều được gọi tên là lễ tân hết, đúng không?

Ở đây cũng vậy, ngay trong lúc ngủ nó được gọi là Bhavaṅga, nhưng mà trước mỗi hoạt động của 6 căn thì là 3 sát na thì nó được mang tên này. Tôi hỏi cô trong một giọt nước mắt nó có bao nhiêu thành phần hóa chất? cô học cho biết chứ cô có thể lấy tay cô rờ từng thành phần trong đó không, cô hiểu không? trong mỗi một giọt nước, nước chanh, nước chè, nước cháo, mình biết có bao nhiêu chất, mình học mình biết vậy thôi. Chứ bây giờ mà mình làm sao mình có thể lấy mắt mà nhìn được từng thành phần hóa chất trong đó được, vậy mình khỏi học, đúng không?, Có con cho nó đi chăn trâu hết đi vì học xong nó đâu có biết gì đâu. Có nhiều người họ học nó nói nhanh quá mình đâu có thấy đâu Thầy, ờ vậy kêu con đi chăn trâu hết đi. Tại vì mấy cái mà nó học đâu có thấy bằng mắt được. Như trong vật lý bao nhiêu cái công thức vật lý mình toàn phải xài cái này không (cái đầu) chứ mình đâu có lấy mắt mình nhìn được.

Như vậy thì cứ mỗi lần ta tạo nghiệp thiện ác là ta tạo ra hai thứ nghiệp đó là nghiệp Bình sinh và Tái sinh. Thì Nghiệp Tái sinh là cái Tâm đầu thai vào các cõi. Còn Bình sinh tức là nguyên cái loạt này đều là Tâm quả. Một loạt Tâm này đều là Tâm quả, chỉ trừ ra có cái này thôi, trong A Tỳ Đàm gọi là Tâm Javana. Chỉ có ông này là Thiện ác đời này thôi, còn toàn bộ mây Tâm kia đều là quả quá khứ hết. Nhưng mà giai đoạn này nó gồm 7 sát na nha. Giai đoạn Javana này, nghĩa là mỗi một phút giây trong lòng cô có thiện ác thì giai đoạn thiện ác được gọi bằng thuật ngữ là Javana. Còn cái ông mà xen xen kẻ từ thấy chuyển qua nghe, nghe chuyển qua nhìn, cái ông đó là Bhavaṅga, và lúc cô ngủ cũng là Bhavaṅga. Bhavaṅga nó làm 3 việc nhớ không? chết, sống và xen kẻ. Nhưng mà khi nó làm việc đầu thai thì nó mang cái tên là Tâm Tục sanh, hiểu không? còn khi nào nó làm cái việc chết mình gọi là Tâm mệnh chung, hiểu chưa? Còn phần giữa này thì nó mang cái tên là Tâm Bhavaṅga suông vậy thôi.